

SXEDIO.377

23.8.1958: Ο ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΪΛΗΣ (ΣΙΑΛΟΣ) ΠΕΦΤΕΙ ΣΤΗ ΛΥΣΗ ΣΕ ΕΝΕΔΡΑ ΒΡΕΤΤΑΝΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Ο Μιχαήλ Καΐλης (Σιάλος), καταγόταν από τη Λύση.

Είχε επιδείξει πλούσια δράση στη διάρκεια του αγώνα της ΕΟΚΑ και καταζητήθηκε από τους Αγγλους.

Πήρε μέρος σε πολλές ενέδρες στην περιοχή Λύσης και σε μια μάλιστα οι σύντροφοί του τον θυμούνται να στέκει πατώντας πάνω στο μικρό τοίχο απ' όπου ήσαν κρυμμένοι οι σύντροφοί του και να βάλλει αδιάκοπα εναντίον των Αγγλων μη γνιαζόμενος για τη ζωή του.

Στις **23 Αυγούστου 1958** ο Μιχαήλ Καΐλης μαζί με τρεις συντρόφους του, τον Καλλή Σακκά, το Δημητράκη Φανή Αναστάση και τον Παναγή Λάρκου (Αμίαντρο), ανέλαβαν να μεταφέρουν όπλα της ΕΟΚΑ, από ένα σημείο σε άλλο γιατί είχαν συλληφθεί συναγωνιστές τους κι' έπρεπε να αλλάξει ο χώρος που φυλάγονταν.

Στο δρόμο έπεσαν σε ενέδρα έξω από τη Λύση, παρά την τοποθεσία Αγλάσκα.

Έπεσαν οι Καΐλης, Σακκάς και Αναστάση ενώ ο τέταρτος της ομάδας Παναγής Λάρκου διέφυγε ύστερα από μάχη.

Αφηγήθηκε ο Λάρκου:

"Προχωρήσαμεν κάπου **100** μέτρα, οπότε ο συντροφός μου Δημητράκης (Αναστάση) που έσπρωχνε το ποδήλατον (με το οποίο μετέφερε τον οπλισμό) εφώναξε δύο φορές "Παναγία μου, Παναγία μου" και δεν εκινήθη από την θέση του. Αμέσως σήκωσα την κεφαλήν μου και είδα στα δεξιά μου, (υπήρχε φεγγάρι το βράδυ εκείνο) σε απόστασιν **10** μέτρων από μας, πέντε στραιώτες να έρχονται τρεχάτοι πάνω μας και μπροστά τους ένα σκύλο. Όταν τους είδα αμέσως η σκέψις μου πήγε στα όπλα, ότι δεν έπρεπε να τα παραδώσω χωρίς μάχην και να με συλλάβουν ζωντανόν. Ανέσυρα από την ζώνην το

όπλο μου και το έστρεψα κατ' επάνω τους έτοιμος να πυροβολήσω, αμέσως έστρεψα το βλέμμα μου προς τους Καλλήν (Σακκάν) και Σιάλλον (που προπορεύονταν) και τους είδα να κοιτάζουν προς το μέρος μας χωρίς προφανώς να αντιληφθούν τον στρατόν. Επυροβόλησα εναντίον των στρατιωτών αποφασισμένος να αγωνισθώ μέχρις εσχάτων και το βλήμα μου εκτύπυσε ένα στρατιώτην στο στήθος. Όταν επυροβόλησα ξανακοίταξα προς τους συντρόφους μου και είδα πέντε στρατιώτες να ευρίσκονται δέκα μέτρα από τους Σιάλλον και Καλλήν. Ο Σιάλος πυροβολούσε. Ξαναπυροβόλησα, αλλά δυστυχώς το όπλον μου έπαθε αφλογιστίαν.

Αμέσως ήρχισα να υποχωρώ μαζί με τους άλλους προς τα νότια, σε απόστασιν **3-4** μέτρων από την αρχικήν μας θέσιν ήρχισαν και οι πυροβολισμοί εναντίον μας, υπό των στρατιωτών με αυτόματα και μαρτίνια. Τελικά μπόρεσα και έρριξα ακόμα ένα πυροβολισμό και έπεσα. Αλλά προτού πέσω είδα τον Σιάλλον να πέφτει, να σηκώνεται να πυροβολή και πάλιν να πέφτει. Δεν γνωρίζω κατά πόσον την στιγμήν εκείνην ετραυματίσθη ή έπεφτε για να προφυλαχθή, ενώ τον Καλλήν τον είδα να σταματά και να έχη το κεφάλι σκυφτό. Όταν έπεσα κάτω ήμουν με την εντύπωσιν ότι με πέτυχαν, διότι οι σφαίρες με έζωναν σαν χαλάζι. Αρχισα λοιπόν τότε να κυλώ και πότε να σηκώνωμαι και να κάνω ζικ ζακ, εώς ότου έφθασα σε ένα αμπέλι. Τότε με έχασαν και εσταμάτησαν τους πυροβολισμούς εναντίον μου. Το αμπέλι βρισκόταν περίπου **150** μέτρα από τον τόπον της συγκρούσεως.

Όταν εσταμάτησαν οι εναντίον μου πυροβολισμοί δεν άκουσα τίποτε εκτός από τα βογγητά, τα οποία ως υπελόγισα ήσαν από τον Δημητράκην.

Η μάχη από την στιγμή που είδαμεν τους στρατιώτες μέχρι της στιγμής που εσταμάτησαν οι πυροβολισμοί διήρκεσεν ελάχιστα λεπτά. Όταν προχώρησα **400-500** μέτρα, ήκουα έκρηξιν χειροβομβίδας και πυροβολισμούς αυτομάτου, Υπέθεσα

ότι ο Σιάλος (Καΐλής) ετραυματίσθη και μη δυνάμενος να διαφύγη έρριξεν εναντίον των στρατιωτών την χειροβομβίδα, την οποία έφερεν και οι στρατιώται ήνοιξαν πυρ εναντίον του.

Από αστυνομικόν του σταθμού Βατυλής, ο οποίος εκείνην την νύκτα βρισκόταν σε υπηρεσίαν εις τον ασύρματον ελήφθη η ακόλουθος πληροφορία:

"Κατόπιν συγκρούσεως εις τα νότια της Λύσης με ομάδα τρομοκρατών, οι οποίοι μετέφερον όπλα, έχομεν πέντε νεκρούς και ένα τραυματίαν, ενώ οι τρομοκράτες ένα νεκρόν και δύο τραυματίας".

Όπως εξηκριβώθη αργότερον, εκ της ιδίας πηγής τραυματίαι ήσαν οι Καλλής (Σακκάς) και ο Δημητράκης (Αναστάση) τους οποίους σκότωσαν οι Άγγλοι την αυγήν. Αργότερον εκκυκλοφόρησεν φυλλάδιον ο Διγενής εις το οποίον ανέφερε τις απώλειες των Άγγλων".

Ο Μιχαήλ Καΐλης γεννήθηκε στις **2** Φεβρουαρίου **1933**.

Οι γονείς του τον έκλαψαν σαν ήρωα και είχαν πολλά να πουν για το θάνατο του.

Ο πατέρας του Παναγής Καΐλης (Μπαρτακής), είπε ενώ δεχόταν συγχαρητήρια των συγχωριανών του για το θάνατο του γιου του:

"Ναι είμαστε υπερήφανοι κι εγώ και τα ενιά παιδιά μου, γιατί ο Μιχάλης μου έχυσε το αίμα του για την πατρίδα".

Η αδελφή του Καλλού Παναγή Καΐλη, πρόσθεσε:

"Χαλάλι, χίλιες φορές χαλάλι της πατρίδας μας που σκοτώθηκες γι' αυτήν αδελφέ μου. Δεν λυπούμαστε για το χαμό σου, αλλά είμαστε περήφανοι που τίμησες τον όρκο σου και δεν ντρόπιασες τα όπλα σου τα ιερά. Κοιμηθήτε ήσυχοι αγαπητοί μας νεκροί, κι ευχόμαστε νάστε οι τελευταίοι".